

Școala Noastră

Se tipărește sub îngrijirea d-lui
SAVA BĂRBĂTESCU
INSTITUTOR

FOAIE PENTRU ÎNVĂȚĂTORI.
APARE LUNAR.
ABONAMENT PE UN AN 30 LEI.

REDACȚIA
Școala No. 1 băieți T.-Severin.

Școala primară primește o nouă lovitură.

De trei ani, Corpul didactic a fost scos din lege. In congresele anuale, acest corp a arătat Țării și conducătorilor ei că s'a săvârșit mare nedreptate atunci când s'a făcut încadrarea funcționarilor publici de s'a lăsat învățătoria în inferioritate față de ceilalți funcționari ai Statului cu retribuția lunară.

S'a strigat tare să se audă de cei ce nu vor să audă că, în țara în care se plătesc sute de mii de lei salar parazitelor partidelor ce se perindă la cârmă; în care se cheltuiesc milioane cu misiuni plimbărețe prin melaguri străine; în care se plătesc sute de milioane diurne unor parlamente cari lucrează câte nouă luni pe an; unde se creiază posturi pentru postulanți; unde să plătesc fel de fel de diurniști și consilieri tehnici de ocazie, etc, etc, cu lăsarea în mizerie a slujitorilor școlii se ruinează temelii Statului.

Diferitelor delegațiuni ce s'au înfățișat conducătorilor Statului li s'a recunoscut dreptatea, dar mereu s'a amânat repararea ei.

În luna Decembrie se convocase pentru 6 și 7 iarăși Congresul Federației la București. Capul Statului, M. S. Regele, auzind doleanțele conducătorilor noștri le-a recunoscut temeinicia, a făgăduit îndreptarea într-un viitor apropiat și a spus cu autoritatea Sa că nu va îngădui să ni se ceară noi sacrificii până nu se repară nedreptățile din trecut.

Congresul s'a amânat fără dată. Oameni politici ce au cheile visteriei însă nu au luat în seamă acest înalt ordin și ne-au dat o nouă lovitură prin aplicarea curbei de sacrificiu asupra salariului de mizerie ce-l primim acum. Ba, visternicul dela Finanțe a amenințat în parlamentul Țării cu dimisia pe parlamentarii—profesori, ce se opuneau la înfăptuirea acestei nedreptăți.

Dela 1 Ianuarie 1931, fiecare învățător va rupe din salariul său pelângă birul pe salar de 40%—80%, birul pentru drumuri, birul pentru global, un nou bir ce va varia între 300 lei și 2000 lei lunar.

În loc să înlăture din acest buget toate posturile inutile, posturile parazitilor, posturile de risipă, de agrement, posturile agenților cluburilor politice, se ceosvârfașe fără milă și pâinea zilnică a mucenicilor școlii!

În țara aceasta, nici cuvântul Suveranului nu mai are trecere înaintea politicianilor?

Un lucru însă nu trebuie să-l uite acești politicieni:

Dacă, prin loviturile repetate ce le dau, surpă și prăbușesc școala și biserica—pârghiile morale ale acestui popor—ce vor pune în locul lor?

26 Decembrie 1930

B. Dumbravă.

Procesul Verbal No. 20 din 1 Decembrie 1930 al Consiliului orașului Turnu-Severin.

EXTRAS.

Se citește adresa Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor, cu No. 133.260/930, prin care se comunică Primării Severin că pe ziua de 16 Noembrie a. c., școala de menaj din Verceorova a fost mutată în orașul Turnu-Severin, unde va funcționa în localul școlii normale de băieți, desființată.

D-l Primar, cu această ocaziune explică D-lor Consilieri că comuna a cedat gratuit Ministerului Instrucțiunii un teren în suprafață de 38 pogoane cu scopul determinat, de a construi pe el un local propriu pentru școala normală de băieți din acest oraș, care funcționa într-un local impropriu pus la dispoziție de comună.

Ministerul Instrucțiunii a construit un frumos și modern local de școală, încăpător pentru 200 elevi interni, în care s'a mutat și funcționează școala normală de băieți din acest oraș, până în toamna acestui an, când s'a desființat

În consecință, D-sa aduce la cunoștință aceasta și este de părere a se interveni la Ministerul Instrucțiunii pentru a înființa în viitor în acest oraș în localul școlii normale de băieți desființate, o școală de agricultură având în vedere că acest local posedă în prejurul său și un teren destul de mare pentru practică agricolă.

D-l M. Vorvoreanu, Consilier Comunal, protestează în contra măsurii luate de Ministerul Instrucțiunii cu privire la desființarea școlii normale din acest oraș, care este una din cele mai vechi școli normale din țară, ea datând dela 1865 cu o mică întrerupere de câțiva ani. În cazul că Ministerul Instrucțiunii a găsit că țara nu mai are nevoie de școli normale, de ce se mută în școala de menaj în localul fost școlii normale de băieți, când școala de menaj își are în Verceorova local impropriu special, cu care Statul a obținut

mulți bani, de ce nu s'a mutat în acest local liceul de fete sau școala profesională de fete din localitate, care funcționează în local închiriat, plătiind o chirie de aproape 200.000 lei anual. Deci, D-sa este de părere ca D-l Primar să intervină la Ministerul de instrucțiune pentru a menține în orașul T.-Severin școala normală de învățători, pentru a se păstra caracterul donației făcute de Primărie; dacă Ministerul Instrucțiunii nu va reveni, să i se comunice că Primăria înțelege să revie asupra donației terenului pe care s'a construit localul propriu de școala nor-

mală de băieți din acest oraș, întru cât Ministerul Instrucțiunii a încălcat clauzele actului de donație, desființându-se școala normală de băieți, iar în ceace privește terenul ocupat de clădirea școlii se va lăsa în posesia Ministerului Instrucțiunii numai cu condițiunea ca în acel local să se mute o școală din acest oraș care nu are local propriu.

Consiliul Comunal, față cu discuțiunile urmate, hotărăște ca D-l Primar să intervină la Ministerul Instrucțiunii în sensul propunerii făcute de D. Marius Vorvoreanu, Consilier Comunal

Se înfăptuește o nouă ilegalitate?

În anul 1925, subsemnatul, institutor definitiv la școala primară de băieți No. 1 din Turnu-Severin, a fost numit director al școlii în locul vacant după ieșirea la pensie a institutorului Dumitru Bungeșianu.

La 26 Aprilie 1926, Ministrul averescan, prin decizia No. 43420, a dat direcția acestei școli institutorului T. Brebenaru adus aci din altă parte, motivând eronat că subsemnatul ocupă postul de revizor școlar al jud. Mehedinți.

La acest abuz am protestat, însă dreptatea mi s'a dat abia în Iulie 1927, când s'a anulat și numita decizie.

La 31 Ianuarie 1929, fără a cădea în vreuna din prevederile art. 121 din Regulament, aliniatele a și b referitoare la pierderea direcțiunii unei școli primare, subsemnatul primește următorul ordin:

INSPECTORATUL ȘCOLAR
regiunea I
No. 1384/1929

Domnule Director,

Vă rugăm să luați cunoștință de cele ce urmează: Copie-Ministerul Instrucțiunii Dir. Gen. a Inv. primar No. 5965 din 22 Ian 1929. Domnule Inspector Șef, Avem onoare a vă face cunoscut că Ministerul a aprobat înlocuirea d-lui Sava Bărbătescu din postul de director al școlii primare No. 1 băieți din Turnu-Severin pe ziua primirii acestui ordin. Inspectoratul școlar va face tabloul de prezentare pentru numirea noului director. Comunicați celor în drept.

Inspector șef, (ss) I. Petrovici

Inspector, (ss) R. Frateș

Acest ordin era provocat de stăruința colegului M. Stănescu-național fărănișt, de a-i se da lui această direcție.

Pentru executarea ultimului alineat din acest ordin, în ziua 30 Maiu 1929, inspectorul școlar V. Niculescu dela reg. I Temișoara drescăză următorul proces verbal:

„Azi, 30 Maiu 1929, Subscrisul am inspectat școala No. 1 de băieți. Școala aceasta n'are director. D-l Sava Bărbătescu, care a fost desărcinat prin ord. minist. No. 5965/1929, continuă a gira direcția, întrucât până azi nu s'a numit un nou director. În vederea întocmirii listei de prezentare pentru postul de director, subscrisul a inspectat azi clasa III condusă de

d-l Sava Bărbătescu, cum și arhiva și gestiunea comit. școlar.

Constatări:

a) Localul e foarte curat și bine întreținut.

b) Mobilierul de asemeni.

c) Arhiva și gestiunea Comit. școlar de asemeni în regulă.

d) Învățământul. Am azistat în clasa III, condusă de d-l Sava Bărbătescu, la o lecție de citire. S'a predat ca lecție nouă povestirea „Un mic viteaz”. Lecția a fost foarte bine predată. Învățământul moral, rezumat într-o sentință patriotică a fost scos ușor și aplicat la cazuri din viață. Copiii citesc frumos, expresiv, nuanțat, foarte atenți la semnele de punctuație.

Am examinat pe elevi din aritmetică și gramatică. Elevii răspund clar precis și cu ușurință. Sunt deplin stăpâni pe cunoștințe. Se constată că d-l Bărbătescu, atât ca director cât și ca institutor, e conștiincios, priceput și bun gospodar.

Inspector, școlar, (ss) V. Niculescu

Propunerea Inspectorului școlar V. Niculescu rămâne fără efect, pentru că nu se recomandase cel dorit de oamenii zilei. La școală continuă a funcționa mai departe ca director subsemnatul, care a fost inspectat și de Inspectorul școlar al Regimului de d. Ion Cioclov, care a dresat în două rânduri următoarele procese-verbale:

„Azi, 16 Maiu 1930, am inspectat școala No. 1 de băieți cu patru posturi sub conducerea d-lui Sava Bărbătescu institutor definitiv. D-sa predă la clasa IV cu 29 elevi prezenți din 31 înscriși. Localul de școală este foarte curat și bine îngrijit, arhiva este bine întreținută”.

Inspector școlar, (ss) I. D. Cioclov.

Apoi: „Azi, 7 Octombrie 1930, am inspectat școala No. 1 de băieți din T.-Severin sub conducerea d-lui Sava Bărbătescu.

Localul este în perfectă curățenie și cursurile au început conform regulamentului. Elevii au cărțile și rechizitele complete. Am azistat la clasa III, la care predă d-l Sava Bărbătescu institutor, la lecția de citire „Încet, încet departe ajungi”. Lecția a fost tratată metodic. După cetirea institutorului au cetit elevii, analizându-se logi. Au cetit elevii expresiv și cu multă vioiciune. S'au asociat cele două exemple cuprinse în bucată

și maxima a fost scoasă în mod natural.

N'a lipsit nici aplicarea la viața de elev.

D-l Sava Bărbătescu are calitățile unui bun institutor. Elevi prezenți 44 din 48 înscriși.

Inspector școlar, (ss) Ion D. Cioclov.

La cererea repetată a subsemnatului de a anula ilegalitatea deciziei din 22 Ianuarie 1929, d-l Inspector șef al învățământului din Directoratul Craiova a recunoscut în fața sub. și a d-lui inspector școlar Cioclov nedreptatea ce mi s'a făcut și a dat ordin d-lui Cioclov să facă propunere pentru repararea acestei nedreptăți.

Acesta însă — adevă d. Cioclov — pentru că nici odată n'a ieșit din ordinele lui Ioniță Furtuneanu și ale d. Pre-

fect-Danciu și pentru că subsemnatul nu cere să se înscrie în partidul lor și nici nu înțelege să facă compromisuri politice pentru acest post — unde nu trebuie politică ci muncă și pricepere — nu ia în seamă nici prevederile art. 121 din Regulament enumerate la aliniatele 1—5, nici trecutul de muncă, nici necesitățile locale ale școlii și caută combinații machiavelice, pentru a ocoli legea și dreptatea și a face o nouă ilegalitate.

Il previu pe acest domn inspector că voi descoperi opinii publice toată răutatea ce-l stăpânește și tot răul cel aduce acestei școli. Deocamdată mă opresc la publicarea celor de mai sus, pentru a vedea opinia publică pe cine otrăvește cu otrava politicianismului viața școlii primare.

Sava Bărbătescu

27 Decembrie 1930

Despre școala activă.

Când este vorba să precizăm atitudinea unui curent și influența lui asupra maselor, trebuie să fi cules întâiu roadele. De multe ori se nasc dificultăți în sensul înțelegerii unei idei și aceasta se datorește faptului că nu toți au aceeași metodă de cercetare. Școala activă, despre care s'a vorbit mult, are nevoie de unele comentarii în sensul de a i-se preciza înțelesul. Studiile făcute acestui curent pedagogic, te fac să oscilezi dela o idee la alta, așa că niciodată n'ai putea să găsești adevărata cale.

Profesorul meu de pedagogie ne spune cândva: „In literatura pedagogică se scrie mult, dar nu întotdeauna bine. Căutați de extrageți numai acele părți ce credeți că se armonizează cu idealul educativ“.

După această idee m'am condus, încercând în rândurile de față să arunc câteva priviri de ansamblu în jurul școlii active.

Fundamentul școlii active îl găsim în pedagogia trecutului, dar ceia ce ne-ar interesa mai mult ar fi precizarea unei direcții, care să se armonizeze necesităților timpului de față. Pentru o mai deplină înțelegere este nevoie să expun în mod sporadic concepțiile mai însemnate despre școala activă și în urmă să extrag partea ce ne interesează.

1) Concepția materialistă. Filosofia materialistă, cu toate că a fost înfrântă, pare a-și lua revanșa în direcția pedagogică. Școala activă ideală are un dușman serios în materialism, fiindcă de cele mai multe ori se confundă termenii. Materialismul pedagogic dă prioritate activității manuale, înțelegând că prin munca mușchiulară se dezvoltă și celelalte forțe sufletești. Prin această

idee se confundă munca în general cu activitatea mușchiulară. Școala activă materialistă concepută numai în sensul manualismului, devine o doctrină unilaterală, așa că o educație făcută în acest sens este periculoasă. De multe ori se întâmplă, ca după atâtea caracterizări ale acestui curent, să înțelegem că școala activă ori lucrul manual este același. Este o greșală sugestivă, care examinată cu atenție face să pricepem adevăratul înțeles logic. Învățământul activ privit prin prisma materialismului, cu toate că are puternice argumente filosofice și biologice, se depărtează mult și păgubitor dela idealul educației moderne automatizând individul în sensul producției. In această poziție, materialismul nu poate satisface toate trebuințele sufletești, așa că s'a ajuns la conceptul, de altfel mai bun, al intelectual materialismului.

2) Conceptul intelectual—materialist al școlii active, este vechiu în pedagogie și a adus reale servicii educației, pe vremuri. Construcția acestui sistem se baza mai mult pe psihologie iar acolo unde psihologia și știința nu puteau pătrunde numeau „inconștient“. Baza de susținere în conceptul de mai sus rezidă în aceea că deși activitatea manuală este cea adevărată, totuși se ține seamă și de influența ideilor, asupra acelei activități. Deci exista un raport între conștiință și realitatea practică. Principiile și legile stabilite în teorie urmează să fie aplicate practic.

Acest sistem al școlii active pare a face parte din sistemul herbartian, așa că nu trebuie să înțelegem că școala activă îl exclude.

Ceeace poate să facă școala activă

modernă este a-l completa și aceasta, se face prin cercetarea unor forțe sufletești ce scapă experienței. O canalizare a acestor forțe ascunse se face prin pătrundere psihică. Atât materialismul cât și intelectualismul nu pot să formeze o educație armonică. In acest scop s'a pus bază unei școale active integrale adică prin care se poate dezvolta armonic toate facultățile sufletești și fizice.

3). Școala activă integrală este idealul pedagogiei moderne. Înțelesul de integrală prinde în noțiunea sa atât materialismul cât și intelectualismul, însă ierarhizate după valoarea ce o au în raport cu individualitatea copilului și scopurile sociale. Există deci o legătură strânsă între intelect, moral și acțiune practică. Aceste însușiri psihofizice trebuie educate armonice, fiindcă numai așa se construiește un tot organic. Lucrul manual în materialism și mai mult este o canalizare a surplusului de energie, în scopul de a obișnui pe elev cu munca, care mai târziu îl va îndobândi spre cunoștințele trebuitoare. Învățământul activ ține încordat spiritul copilului, făcându-l ca oricând să fie în plină activitate. In acest caz, elevul nu primește nimic de-agata, ci doar prelucrează materia-

lul. Activitatea rămâne din ce în ce mai mult asupra copilului, care va trage concluzii în felul scopului ce urmărește. Forțele ideale cer să fie realizate în viața practică și viceversa.

Cu aceste considerațiuni sporadice, asupra priceperii înțelesului școlii active, închei articolul de față accentuând că școala activă trebuie înțeleasă integral. Activitatea proprie a copilului în dezvoltarea armonică a tuturor forțelor psihofizice, respectând individualitatea. La noi nu există o școală activă propriu zisă, ba pot afirma că herbartianismul este în floare. Motivul este ușor de găsit dacă am cerceta condițiile în care trăim și unele lipsuri pe cari le poate înlocui numai educația intelectuală. Suntem un popor cu o cultură lăună și trebuie să ne facem stajul ca și apusul. In ori ce caz, școala activă integrală să ne fie un punct de reper bine fixat în educația și cultura neamului. Pentru aceasta ne trebuie să punem stăpânire asupra principiilor generale, care-i formează osatura și în urmă prin aplicațiuni bine îngrijite să încadrăm acest curent integral, la ritmul vieții.

I. Popescu — Blidarele

MATERIE ȘI SPIRIT

Sistemele filosofice înalte cu metode și concepții în aparență deosebite au un punct comun de întâlnire: adevărul. Adevărul este puntea de legătură între diferitele concepții filosofice și ne întărește credința în el, cu cât filosofia marilor gânditori își dă mâna cu filosofia religioasă.

Platon, cu intuiția geniului său susține că fenomenele și ființele existente sunt umbra ideilor absolute și eterne. Ideea absolută—perfecțiunea supremă—este irealizabilă în lumea fenomenală. Filosofia creștină își rează doctrina pe faptul că cel dintâiu om, a primit duh sfânt din D-zeu. Budhismul, rupt vremelnic din D-zeu, își socotește viața chin. Nirvana—confundarea cu D-zeu—este pentru el idealul suprapământesc.

Filosofii raționaliști susțin că rațiunea omului este o mică parte din rațiunea absolută; iar lupta dintre dualism și monism a triumfat în favoarea celui din urmă. Dintre 3 concepții filosofice: teism, ateism și panteism, cea din urmă este mai aproape de adevăr. Panteismul este împărțit de filosofii idealști, antici și moderni și în parte, de creștinism. Panteismul consideră orice lucru sau fenomen pătruns de spirit și îndreptățește năzuința spre perfecțiune. Leon Tolstoi cere

să dăm vieții toată perfecțiunea de care ne putem învrednici, deoarece iad și raiu numai în viața aceasta există.

În glasul șoptit al izvoarelor, în foșnetul frunzișului din codru, urechea noastră ascultă spiritul ce le întrepătrunde. Dela celula nervoasă a unui geniu, până la firul de iarbă și până la ultimul protozuar sau protofit, spiritul predomină. Odată stabilite aceste considerente filosofice, să facem legătura între materialism și spiritualism. Materialismul și spiritualismul în decursul veacurilor, s'au rămas unul pe altul în stăpânirea sufletului popoarelor și indivizilor. Și istoria precizează acest lucru: întâietatea materialismului a adus la prăbușirea popoarelor ce l-au îmbrățișat.

Pe de altă parte, socialismul, explicând progresul material și cultural al societății prin factorii economiei, dă întâietate materialismului și de aci falimentul țărilor ce l-au îmbrățișat și falimentul său.

Europa este invinuită de materialism. Se pare că spiritul european, desbrăcat de zăngănitul armelor și liber de cătușele feroce ale pământului, nu se poate ține pe picioare. Tagore, îngrozit de masinismul european și de sufletul pătruns de materialism, pre-

SCARLATINA

Doctor I. N. Gheorghiu

Medic primar al Spî. Grecescu
T. SEVERIN

Atât în orașul Severin cât și în județ bântue cu furie scarlatina. Spitalele sunt arhipline și zilnic sosesc cazuri noi: unele în plină eropție, altele în descuamație. Datorită împrejurărilor suntem nevoiți să refuzăm ospitalizarea oricărei alte boli pentru a face loc și a izola scarlatina. Numărul extraordinar de mare de bolnavi se explică prin marea contagiozitate a bolii; familiile numeroase și școlile dau cel mai mare procent. E suficient să fie un singur caz neobservat la timp, pentru că epidemia să izbucnească și să se întindă. Și într'adevăr: avem la spital câte 2 și chiar 3 copii bolnavi din aceiași casă și n'am fost surprinși când ni s'a trimis la spital dela o școală primară un copil sănătos în aparență

dar în plină descuamație de scarlatină, descoperit de vigilența unei bune institutoare.

Că acea doamnă institutoare a avut ulterior multe neplăceri din partea părinților cari, nedându-și seama de gravitatea cazului, îi reproșau măsurile luate, sunt convins pe deaîntregul. Care părinte ar accepta așa de ușor izolarea copilului lui la spital, ori câtă supraveghere, oricâtă îngrijire ar fi și oricâtă datorie și-ar face personalul medical? E omenesc să te doară suferința oricui, dar când cel bolnav e propriul tău copil, comentariile sunde prisos.

De aceea ne este dat să asistăm zilnic la scene din cele mai duiosae când mamele sunt obligate să-și izo-

leze copiii la spital, cu toate asigurările că vor fi bine și de aproape îngrijii. De alt fel, statistica din ultimii trei ani, de când conduc serviciul de contagioși, e convingătoare: în anul 1928 am avut izolate 39 cazuri de scarlatină toate vindecate, niciunul mortal; în 1929 din 65 de cazuri unul singur mortal, iar anul acesta până acum 90 de cazuri și unul mortal (adus în agonie). Cifrele sunt totuși nepufincioase de a liniști pe părinții alarmați. Dar pe cât de naturală și omenească e durerea lor, pe atât de imperioasă e datoria noastră de a impune măsurile de izolare, ferind astfel pe cei sănătoși de contaminare. [Scarlatina] este o boală eruptivă, infecțioasă și contagioasă. Incepe de obicei brusc (invazia bolii) cu temperatură mare, vărsături, dureri în gât (angină), dureri de cap, simptome ce se însoțesc de o erupție roșie uniform, generalizată pe tot corpul, însă mai pronunțată la gât, subțiori, coate, unghii și abdomen. Câte odată, mai ales în

cazurile grave, erupția e atât de pronunțată încât bolnavul pare vopsit în roșu. După câteva zile (3—7) odată cu scăderea temperaturii, erupția începe să se pălească, urmând a treia fază a bolii, descuamația.

Bolnavul se jupeaie și scuamele, de obicei mari (lambouri) alte ori mici, discrete (furfuracee) constituiesc pericolul cel mai mare pentru propagarea bolii. Se citează cazul unui copil bolnav de scarlatină la Londra, care scriind tatălui său la Paris puse înscri-soare scuame pentru a i-le arăta. Toți copiii din acea casă încare ajunseră scuamele dela o așa mare distanță prin scrisoare, se îmbolnăviră în scurt de scarlatină. Acest caz e destul de demonstrativ despre puterea contagiozității scuamelor și nu e o simplă coincidență, pentru că experiența zilnică confirmă acest adevăr. Descuamația ține în medie 5—6 săptămâni, în care timp bolnavul trebuie ținut la regim și la pat pentru evitarea diferitelor complicațiuni. In deosebi frigul și oboseala

vede invierea Asiei și moartea Europei. Pusă față în față puterea de civilizație și de cultură a Angliei cu suflul Indiei, reiese faptul următor: Englezii au cucerit pământul Indiei nu și suflul.

Totuși, Europa reprezintă civilizația încununată de cultura valorilor morale superioare, pe câtă vreme Asia reprezintă misticismul și primitivismul sufletesc.

Sufletul europeanului, conștient de sine, este energie care transformă materia, pecetluind-o cu efigia geniului

său. Bazat pe credința că omul trebuie să cunoască legile naturii și să fie o verigă în mersul ascendent al lumii, el ia parte activă la evoluția finală a lumii.

Să înțelegem că între materie și spirii există raport strâns de întrepătrundere. Spiritul și materia se completează reciproc. Materia fără suflet nu durează și sufletul nu-și dă roadele dacă energia de care-i capabil nu transformă materia.

Ion D. Cebuc
Învățător Isovoarele.

DIN ACTIVITATEA CERCULUI CULTURAL AL ORAȘULUI SEVERIN.

— În ziua de 27 Noemvrie a. c., Cercul cultural al membrilor corpului didactic primar din Turnu-Severin a ținut ședința intimă la școala primară no. 2 de fete. Domnișoara Lucia Popescu învățătoare definitivă a făcut o lecție de *exerciții intuitive* la clasa II cu subiectul „găină”. A prezentat o găină, un cocoș și un pușor, vii, închiși într-o cușcă; le-a înțeles, folosind metoda descriptivă. La recenziile lecțiilor s'a arătat că exercițiile intuitive au de scop cultivarea exercițiului de vorbire și pentru aceea în clasele I și II servesc de bază învățării limbii materne. Apoi s'a susținut că metoda „biologică” este cea mai eficientă în predarea acestui obiect.

Domnișoara Maria Cameniță învățătoare provizorie a făcut o recenzie a unei lucrări a d-lui profesor Gh. Antonescu.

— La 18 Decemvrie, Cercul așinat ședință la școala no. 3 de fete. Doamna Aristia Lungulescu institutoare a făcut o lecție de aritmetică „decimetrul” cu clasa II, după manual d-lor Marin Florescu, Ilie Jianu și Sava Bărbătescu. A prezentat un decimetru de panglică — ruleta; l-a măsurat cu metrul dintr-o bucată; a dat noțiunea de *decimetru* — unitate de măsură mai mare decât metrul de zece ori; l-a notat *dam*; a făcut apoi diferite exerciții de scriere și transformarea decimetrilor în metri și a metrilor în decimetri. Apoi a făcut o expunere a metodicii „Aritmeticii”.

Doamna Lungulescu s'a achi-tat cât se poate de bine de

însărcinările ce sinugră își luase.

La recenziile lecțiilor s'a com-plectat: E bine să se prezinte și alte măsuri de un decimetru, de pildă *lanțul*; să se prezinte în-tins pentru intuirea lungimii; să se măsoare apoi cu decimetrul măsurat de elevi; la aplicare să se facă întâiu exerciții de măsurări cu decimetrul, apoi exerciții de transformări. Măsurile mai mari și cari nu se întrebunțază în practică la măsurătoare ci numai servesc în exprimarea lungimilor (hectometrul, kilometrul), e suficient să construiești ori să se întuiască într'un singur exemplu.

Doamna Maria Stoian inv. de-finitivă a făcut o recenzie asupra cărții *Emil de Rousseau*.

P. S. În legătură cu recenziile dela aceste două ședințe, foaia de cafea a comunistului Pajură înregistrează inesacități grosolane și amenințări de apăși. „Apașilor” dela această *cafenea*, ce încearcă a murdări aceste discuțiuni profesionale cu balele cu cari vin din tavernele cârciumelor, precum și *patronului*, cu care cutreeră acele taverne, sunt nevoiți să le spun și aci:

Înlotdeauna voi căuta a mă în-tâlni în luptele de idei cu oameni *demni* de numele de *învățător*. Pe cei ce cauă colțul de stradă pentru „a lovi”, îi voi ocoli; dacă, totuși, îmi vor ieși înainte agresivi, îi anunț că sunt gata să-i pun, fără părere de rău, la locul lor. Scriu acest post-scriptum, ca să se știe!

Sava Bărbătescu.

pe deoparte, alimentația prea de timpuriu și nepermisă pe de alta, contribuie la complicațiile bolii. Cine n'a auzit că scarlatina poate da neferite (boli de rinichi) complicații serioase și cu consecințe de cele mai multe ori foarte grave. De aceea necesitatea de a impune bolnavilor un repaus prelungit, la căldură suficientă și regim convenabil, care pe deoparte să-i hrănească iar pe de altă să-i pună la adăpost de complicațiile eventuale.

Regimul va consta în lapte fert cu sau fără cafea primele 7—10 zile, după care cercetându-se zilnic urina, se va permite după toleranță piureurile de cartofi, gris, orez, compot de mere, struguri, iar ceva mai târziu supe de zarzavat. Nu orice caz însă poate fi tratat la fel, căci nu toți bolnavii fac boala după un tipar.

Aici medicul curant își are cuvântul după gravitatea bolii și constituția individuală. O recomandare utilă și ne-

cesară în tot cursul bolii până la completa descumare este desinfecția cavităților (gură, nas, urechi, ochi) pentru evitarea infecțiilor și supurațiilor. Câți bolnavi nu rămân cu infirmități incurabile după scarlatină, dacă nu se iau măsuri riguroase. Câte odată însă, cu toate desinfecția, apar supurații la urechi (otite) la ganglioni lin-fatici, parotidă, articulații, etc., traducând extrema virulență a bolii. Dat fiind că scarlatina este o boală atât de serioasă, epidemică și contagioasă, cum putem lupta contra ei? Aici intervin mai mulți factori: mai întâiu educația poporului în ceea ce privește noțiunea de boală contagioasă și noțiunea de profilaxie și în fine buna voință și buna credință părinților de a declara orice caz de scarlatină, pentru a se putea realiza ceea ce este esențialul: izolarea bolnavilor. Cum să nu se ivească boala și să nu se întindă când lumea are oroare de spital, mai ales că din cauza lipsei

O lecție practică la cl. II.

Obiectul: — „Gramatica” — Subiectul: — „Subiectul”.

Material de intuit: exemple 1).

I. Prepararea.

- 1). Cercetarea lecțiilor trecute.
- 2). Idei aperceptive. Copii, priviți împrejur și numiți-mi lucrurile din clasă... M! (...bancă, tablă etc). Numiți-mi ființele din curtea părintească!. Din clasă!. Alcătuiți-mi o propozițiune despre obiectul acesta — scaun — Despre ființa școlar!.
- 3). Vom învăța ceva nou despre propozițiune.

II. Desvoltarea (tratarea).

Cercetarea exemplelor. 1. 2.) Ce este Ion, fiindcă vine la școală și învață carte? (Ion este școlar). Să mai zică unul, dar rar, ca să scriu pe tablă... M! Scriu; să citească un elev...U! Despre cine se vorbește în această propozițiune? (...despre Ion). Ce este Ion în această propozițiune? (...o parte a propozițiunii) Fiindcă despre Ion se vorbește în propozițiune și este o parte a propozițiunii am s'o însemnez cu o linie.

3) Dece am însemnat-o cu o linie. (Despre Ion se vorbește în prop. și este o parte).

1-2) Cu cine învață el? (...El învață cu Gheorghe). O scriu la tablă ca pe cea dintâiu.

Despre cine se vorbește în această propozițiune? (...Despre el). A cui parte este el? (...a propozițiunii). Am s'o sublineez și eu cu o linie. Dece? Unde mai văzurăm așa?

3) El este o parte a propozițiunii și despre ea se vorbește). Unde mai văzurăm așa?

La fel cu restul propozițiilor: *Amândoi scriu bine. Caietele lor sunt curate.*

Sistemizarea. 1) Despre cine se vorbește în propozițiunea: *Caietele lor sunt curate?* (...despre caiete) A cui parte este „caiete”? (...Caietele este o parte a propozițiunii).

2) Unde mai văzurăm așa! (...). Și ce văzurăm?.

3) Țineți minte elevi: *Partea propozițiunii despre care se vorbește în propozițiune se numește subiect.* (Scriu) Cum se numește partea propozițiunii despre care se vorbește în propozițiune? (...)

1) Exemple din manualul de Ilie Jianu, Marin Florescu și Sava Bărbătescu.

Repetă elevii noțiunea, noi dându-le în întrebare conținutul). Ce numim subiect? A cui parte este subiectul?.

1-2 Să mai cetească un elev propozițiunea întâia? Despre cine se vorbește în această propozițiune? A cui parte este Ion? (...a propozițiunii). Să citească un elev propozițiunea aceasta fără subiect...M. la vedeți, copii, cu ce întrebare l-am găsi? (Cine este școlar? (Ion!). Deci cu ce întrebare putem găsi pe subiect, (...cu întrebarea — cine).

Țineți minte, elevi: subiectul din propozițiunea aceasta l'am aflat cu întrebarea — cine? Să citească unul propozițiunea a doua. Despre cine se vorbește în această propozițiune? Deci, ce este el în propozițiune? (...subiect). Citiți, și această propozițiune fără subiect!. Ia vedeți cu ce întrebare l-am putea afla...M! (...cine). Unde mai văzurăm așa? La fel cu restul.

Regula: Țineți minte elevi: *Subiectul este o parte a propozițiunii și-l găsim cu întrebarea — cine—. Cu ce întrebare îl găsim? Și a cui parte este? Să citească un elev subiectele din propozițiunile de pe tablă, iar un elev să pună întrebarea să le găsească... M. și I!.*

III Aplicarea.

a). *Aplicări de recunoaștere.*

1) Ascultați o propozițiune copii: *Focul arde în sobă.* Care este subiectul?.

3) (...Focul).

2) Dece? (Pentru că este partea propozițiunii despre care se vorbește și o găsim cu întrebarea cine). La fel cu alte exemple de recunoaștere.

b). *Fapta de proectat—lucru.*

1) Să spună un elev o propozițiune în care să avem un subiect.

3). *Tabloul este frumos.* Care e subiectul?.

2) Dece? (Vezi regula).

Semnalarea! Pentru acasă imi veți scrie pe tablă — maculatoare — 5 propozițiuni despre pomii din grădină și veți sublinia subiectul cu o linie.

M. I. Ursulescu — Izvorăi.

9. Decembrie, 1930.

de locuri, suntem nevoiți să refuzăm categoric orice însoțitor al bolnavilor. Zilnic e o adevărată babilonie cu părinții ce reclamă să stea cu copiii. Plânsete, blesteme, critici, nemulțumiri, intervenții, etc. nimic nu cruță părinții copiilor bolnavi, pe cari serviciul sanitar al orașului în datoria sa îi trimite la spital spre izolare; fără îndoială, starea sufletească a părinților cari se despart de copii este explicabilă, și dacă pavilionul de izolare dela spital ar avea mai multe camere, pretențiile lor legitime n'ar mai întâmpina atâta rezistență categorică, desigur sarcina noastră a medicilor, cărora ne incumbă atâta răspundere, ar fi mult mai ușurată căci orice însoțitor ar avea ocazie să se convingă permanent de seriozitatea și grija cu care e tratat orice bolnav.

Până atunci însă conștiința că ne facem datoria pe deplin ne ojelește să întâmpinăm cu resemnare atâtea dificultăți: nemulțumiri și critici. Și a

cui e vina când față de numărul crescând al bolnavilor, într'o bună zi nu vom mai avea nici un loc pentru bolnavi, necum pentru însoțitori? Declarația obligatorie a oricărui caz și izolare imediată, fie acasă, dacă condițiile permit, fie la spital unde pelângă tratamentul și observația strictă a bolnavului izolat, cei sănătoși au avantajul să fie puși la adăpost de contaminare. Numai astfel vom vedea epidemia scăzând. O altă recomandare pentru toată lumea este evitarea aglomerațiilor și respectarea anumitor reguli de igienă: *să se facă gargară de mai multe ori pe zi, să se desinfecteze nasul, să se spele mâinile înainte de mese, iar cei cari au bolnavi de scarlatină acasă să nu iasă în public, pentru a nu aduce cu ei scuamele, contribuind astfel la propagarea bolii.* În interesul obșteșc al populației, mai multă conștiință și mai puțin egoism n'ar strica.

